

Stichting
HELP BURKINA

Nieuwsbrief oktober 2020

www.helpburkina.nl

E-mail: helpburkina@gmail.com

IBAN NL46 RABO 0313 8039 27

Beste vrienden van Burkina,

In januari is het voorzitterschap overgegaan naar mijn dochter Esther Cremers, een jonge vrouw, die meteen het heft in handen heeft genomen en de oude website flink heeft opgeschud. Ons oude logo is in zoverre aangepast, dat de omtrek van Ghana is weggehaald om geen verwarring te scheppen. Ook werd het mailadres aangepast, hetgeen aanvankelijk met wat strubbelingen gepaard ging. Daardoor werd het voor ons niet duidelijk of onze nieuwsbrief van februari wel bij u is aangekomen.

In Koupéla kwam in januari de grote container aan met spullen voor de AES van Roger Tougouma. De naaischool was in oktober 2019 begonnen met haar 2e klas en een totaal van ruim 40 cursisten. Het was een geweldige opluchting dat er nu eindelijk voldoende naaimachines en andere noodzakelijke zaken ter beschikking stonden, het uitpakken van de vele kisten leek wel een groot Sinterklaasfeest.

En toen kwam Corona, ook in Burkina.

Wij horen nauwelijks iets over de ontwikkelingen van dit virus in Afrika. Per land lopen de aantallen enorm uiteen, maar in Burkina valt het erg mee. Vermoedelijk heeft dat te maken met het feit dat verreweg de meeste mensen op het platteland wonen en daardoor minder contacten hebben, ondanks de grote families. Op 15 oktober was het aantal bevestigde gevallen sinds 9 maart 2.343, waarvan nog 551 actief.

Sinds 9 maart zijn er 65 mensen gestorven. Al snel waren er berichten dat Madagaskar over een remedie beschikte, die overigens in heel Afrika al lang werd gebruikt tegen malaria: Artemisia. Van de bladeren schijn je een zeer bittere thee te kunnen zetten waarin chloroquine zit. Zowel Pascaline als Roger hebben deze plant nu in hun tuin gezet. In Burkina krijgt corona minder aandacht dan bij ons, begrijpelijk bij zo weinig besmettingen. Er wordt ook dagelijks gemeld hoeveel mensen weer genezen zijn. Toch neemt men het virus serieus, want afstand houden en mondklappers dragen, ook op school, wordt net als bij ons toegepast. In de grotere steden zie je voor het onderwijs vrijwel dezelfde

als bij ons toegepast. In de grotere steden zie je voor het onderwijs vrijwel dezelfde

regelingen als bij ons. Desgewenst kunt u al deze gegevens zelf volgen op lefaso.net.

De resultaten van de eindklas van het basisonderwijs van Sainte Mère Teresa waren goed: 87,5% mag door naar CEPE, het Collège of middelbaar onderwijs van 4 jaar. Van degenen die het college afsloten om naar het Lyceum te gaan slaagde 41,2% en van degenen die het Lyceum afsloten om verder te studeren aan een universiteit slaagde 25,5%.

Van de leerlingen van het Lycée Privé Sainte Elisabeth, de coutureopleiding, slaagde zelfs 100%! Pascaline heeft enkele maanden geleden op het terrein van LPSE een extra lokaal laten bouwen, waar de leerlingen naast schooluniformen voor haar beide scholen nu ook mondkapjes van het merk "Els" maken. Deze maskers zijn 100% van inheemse katoen, dus er wordt ook op duurzaamheid gelet! Tijdens de overstromingen door de ongekend zware regenval in Ouagadougou tijdens het afgelopen regen-seizoen, hebben enkele gebouwen van het Lycée enige schade opgelopen.

Er was nog meer te melden uit Ouagadougou! Pascaline stuurde een door ons gevraagd overzicht van voormalige leerlingen die door u gesteund werden en waarvan zij wist dat ze het erg goed deden. In de lijst van 58 personen staan opvallend veel mensen die in het onderwijs zijn gaan werken, meer dan 20%! Als u deze lijst wilt hebben stuur ik ze u graag toe. Een mailtje naar helpburkina@gmail.com met in de onderwerpregel "interesse in lijst" is voldoende.

Via Help Burkina hebben velen van u 20 jaar lang kinderen de kans gegeven om naar school te gaan zodat zij een onafhankelijke toekomst kunnen opbouwen. Daarvoor zijn wij u buitengewoon dankbaar. Tegelijk wordt duidelijk dat de beide scholen die wij sinds 2000 in Ouagadougou hielpen bouwen, nu zover zijn dat zij goed in staat zijn om hun problemen zelf op te lossen.

Zoals u wellicht weet heeft de ASPD van Pascaline alweer enige tijd geleden een bakkerijtje geopend langs een van de belangrijke toegangswegen naar het centrum van de stad. Dankzij de hulp van Jan Koeman en Harry van de Kerkhof (resp. van de organisaties PUM

(<https://www.pum.nl/nl>) en TtW (<https://www.toolstowork.nl>) hebben enkele armlastige vrouwen en een aantal jonge vrouwen weer 10-daagse cursussen kunnen volgen en

is de bakkerij uitgebreid met nieuwe apparatuur. Het is nu een juweeltje en dat hebben ze allemaal op eigen kracht gerealiseerd. Dat is toch geweldig!

Op eigen benen/ kleine projecten worden groot

Bij onze weldoeners vanaf het eerste uur zijn er best veel die ons nog steeds steunen. Omdat het aantal aanvragen om hulp voor schoolgeld minder wordt, hebben wij voor het nieuwe schooljaar voor de laatste keer schoolgeld overgemaakt, omdat met name Sainte Mère Teresa nu zelf daarin voorziet. Wij hopen echter dat u ons wilt blijven steunen want in 2018 zijn we in Koupéla een project gestart om jonge mensen

die tussen de wal en het schip terecht dreigen te komen de kans te geven een 3-jarige vakopleiding te volgen. In dat verband is het wel heel bijzonder, dat al 10 cursisten na 2 jaar opleiding zóver waren, dat zij dit jaar al de kans grepen om in Tenkodogo een staatsexamen couture af te leggen. Ze zijn bijna allemaal geslaagd, 8 meisjes en 1 jongen.

Dit schooljaar volgen 58 cursisten verdeeld over drie cursusjaren de coutureopleiding. Zij hebben hulp nodig om het schoolgeld van 180 Euro per jaar te kunnen betalen. Wat zou het prachtig zijn als wij daarvoor met uw voortgezette hulp zouden kunnen zorgen.

Roger is erg ondernemend, op een andere manier dan Pascaline, die hem waar nodig met raad en daad bijstaat. Hij zag aan het begin van dit jaar kans om een aan het terrein van AES grenzend perceel bij te kopen, waar hij vooralsnog veel papayas en groenten had aangeplant.

Aan de reeds bestaande gebouwen heeft hij nu ook een huis voor een bewaker toegevoegd, want op het terrein zijn nogal wat spullen (van TtW) aanwezig die 's nachts beter niet zonder bewaking blijven.

Door de hevige regenval eind augustus en begin september kwam zijn pas aangelegde groententuin, waarvan de opbrengst ook bedoeld is om de kosten van het centrum te bestrijden, dagenlang onder water te staan, zodat praktisch alles als verloren beschouwd moet worden. Zelfs grote papayabomen vielen ten prooi

aan het water.

Gunstig was daarentegen het bericht dat een basisschool op korte afstand van het AES centrum en door Roger ook "geadopteerd" als project door onze **zusterorganisatie Help Burkina Faso Canada** is geaccepteerd. Dit is voor de Canadezen hun eerste project. Wij zagen deze "school" tijdens ons laatste bezoek in december 2018 als vrij kleine ruimte met cementstenen muurtjes en wanden van riet en stro met een golfplaten dak. Dat was het onderdak voor een groep van ongeveer 50 kinderen van diverse leeftijden. Roger kennende zal hij écht niet tot 1 oktober 2021 wachten met het "bevolken" van deze nieuwe school. Hopelijk neemt hij niet teveel hooi op de vork. Het gebouw met drie lokalen is inmiddels zo goed als af. En er zijn al 130 leerlingen ondergebracht.

Beste mensen, ik ben met dit "werk" in 1999 begonnen toen ik 61 was. Het zal duidelijk zijn dat ik dit niet nóg eens 20 jaar kan blijven doen. Ik doe het nog steeds met hart en ziel, want Pascaline en Roger zijn bijna familie geworden. Ik denk ook dat het nodig is om mensen in Burkina te hebben op wie je 100% kunt vertrouwen: zij ken-

nen de gewoonten, de omstandigheden en kunnen gemakkelijker dan wij offertes vergelijken. Daarom ben ik blij dat Esther het stokje (van de voorzitter) heeft overgenomen. Misschien zijn er onder u mensen die binnen ons bestuur ook wel eens zouden willen meesnuffelen. Ooit zal er ook een andere penningmeester nodig zijn, of een andere bestuurder. Dan is het belangrijk dat hij of zij ingewerkt kan worden door iemand die de situatie kent. Het is erg van voordeel als je zelf al bereid bent om ook eens mee te gaan naar Burkina: je komt er écht terecht in een warm bad. Door één keer mee te gaan besloot een kennis uit Canada om ook in daar een tak van Help Burkina op te zetten. Dit was nooit gelukt als zij niet mee had kunnen gaan met mensen die al goed bekend waren met mensen in Burkina. Voor mijzelf was dat in 1995 ons eerste bezoek aan zwager Willy Burm, die toen al 33 jaar in Burkina werkte en ons met de juiste personen in contact bracht. Dat bezoek was de aanzet om ook zelf een bijdrage te leveren. Ik wil dat stokje ook wel weer doorgeven!

Als u op de website kijkt zult u snel zien dat er bij de stichting veel veranderd is en dat er in 20 jaar heel veel bereikt is. Dat kon alleen maar door uw niet aflatende steun!

Met excuses voor de lange pauze,

het ga u goed!

Sjef Theunissen